

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6069/2020
27.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Иван Станојевић, адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 232/20 од 28.08.2020. године, у седници одржаној 27.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 232/20 од 28.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П2 581/19 од 05.02.2020. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом ББ из ... да на било који начин узнемирава тужиљу АА из ... и наложено му да се уздржава од сваког дрског и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици, па је туженом забрањено да се приближи тужиљи на удаљености мањој од 50м и наложено му да се уздржава приступа у простор око места становања и радног места тужиље. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд одреди мере заштите од насиља у породици којима ће се забранити туженом да се приближи тужиљи на удаљености мањој од још 250м и да му се наложи се уздржава приступа у простор око места становања и радног места тужиље. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да суд одреди меру заштите од насиља у породици којом ће се наложити туженом да се исели из породичне куће у ... у ул. ... бр. ...и да се ова мера одреди у трајању од једне године. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.800,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 232/20 од 28.08.2020. године, по одржаној главној расправи, ставом првим изреке, укинута је првостепена пресуда у

ставовима првом, другом и петом изреке. Ставом другим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици и забрањено туженом ББ из ... да даље вређа или на било који начин узнемирава тужиљу АА из ... и наложено му да се уздржава од сваког другог дрског, безобзирног и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана почев од првостепеног пресуђења 05.02.2020.године и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом трећим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици, па је туженом забрањено да се приближи тужиљи као и месту становања у ... ул. ... бр. ... на удаљености мањој од 50м. Ова мера заштите од насиља у породици одређена је на период од годину дана почев од првостепеног пресуђења 05.02.2020.године и може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 38.650,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. ЗПП, („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14) у вези члана 202. Породичног закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нема битних повреда из члана 374. став 1. у вези члана 8. ЗПП, јер је другостепени суд чињенично стање утврдио на основу доказа изведених на главној расправи. Није основан ревизијски навод о учињеној битној повреди одредаба парничног поступка из става 2. тачке 10. цитиране законске одредбе, зато што је истекао рок важења мере заштите од насиља у породици која је изречена у ранијем парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању (на расправи) пред другостепеним судом, правноснажном пресудом од 07.04.2017. године, разведен је брак парничних странака, у коме је рођено двоје заједничке деце која су пунолетна. Након развода парничне странке су наставиле да живе у одвојеним стамбеним објектима, али у истом дворишту у насељу ... у ... у ул. ... бр. ... . Тужиља је са децом живела у стамбеном објекту своје мајке, а тужени је живео у објекту који су странке изградиле током трајања брака. Након престанка брака дошло је до поремећаја односа јер је тужени омаловажавао и вређао тужиљу, тако да су њихови међусобни односи постали трајно и озбиљно поремећени. Физичких повреда тужиље у конфликтима није било. Правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу П2 бр.104 /18 од 30.04.2018. године, (пошто је тужени признао тужбени захтев да је извршио насиље у породици према тужиљи вређањем и дрским понашањем) одређена је мера заштите од насиља и породици и забрањено му је да на било који начин узнемирава тужиљу АА из ... и наложено му да се уздржава од сваког дрског и злонамерног понашања којим се угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство тужиље, која мера заштите је одређена на период од годину дана, с тим да се може бити продужавана све док не престану разлози због којих је одређена. Одређена је и мера заштите од насиља у породици којом је туженом забрањено да се приближи тужиљи, месту њеног становања и радног места тужиље на удаљености мањој од 300м на период од годину дана. Наведену меру

је тужени прекршио и наставио да манифестује раније понашање и поред већ изречених мера заштите. Ток и садржина испољавања насиља у међусобним односима приликом догађаја који су се одиграли 20.07.2018., 23.07.2018. и 06.08.2018. године, ближе је описана у нижестепеним пресудама. Након догађаја који се одиграо 06.08.2018. године, када је тужила вербално нападнута “салвом „ псовки и претњи од стране туженог, у тренутку када је улазила у двориште куће у којој станује, тужили је истог дана у Дому здравља указана лекарска помоћ и примила је инфузију на одељењу психијатрије. Наређењем МУП ПУ Крушевац од 06.08.2018. године, туженом је изречена хитна мера забране контактирања жртве и приласка у трајању од 48 часова ради заштите жртве (овде тужиле). Тужени је поново учинио акт насиља у породици над тужиљом (поред већ изречених мера заштите), због чега је тужила у овом спору тражила да се то утврди и да се наложи туженом да се исели из породичне куће у ... у ул. ... бр. ... и да се ова мера одреди у трајању од једне године. Тужени се након доношења одлуке Апелационог суда од 14.06.2019. године, самовољно иселио из породичног домаћинства и живи на другој адреси. На основу извештаја и мишљења Центра за социјални рад у Крушевцу утврђено је да је према туженом целисходно изрицање и предложених мера заштите од насиља у породици, обзиром да постоји ризик од испољавања његовог насилног понашања према тужили, а с обзиром на то да тужени показује дрско и насилно понашања према тужили. На основу извештаја МУП-а - ПУ Крушевац, утврђено је да је тужени склон вршењу насиља према тужили, па је из тих разлога потребно изрицање мере заштите од насиља у породици.

Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је по одржаној главној расправи, правилно применио материјално право из одредбе чланова 197. и 198. Породичног закона, закључивши да понашање туженог, а пре свега увреде и претње, представљају психичко насиље и дрско, безобзирно и злонамерно понашање према тужили, а да интензитет узнемиравања који је тужени показао према тужили завређује изрицање мере забране узнемиравања и мере забране приближавања тужили и месту становања на удаљености мањој од 50 метара, како би јој се пружила адекватна заштита.

Насиље у породици дефинисано је чланом 197. Породичног закона (“Сл. гласник РС“ број 18/05), тако што је у ставу првом одређено да се под насиљем у породици подразумева понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље и спокојство другог члана породице, док су у ставу другом истог члана наведени карактеристични видови насиља у породици који се у пракси најчешће испољавају, уз одређење да се насиљем у породици сматра свако дрско, безобзирно, злонамерно понашање које један члан породице испољава према другом члану породице. Према члану 198. став 1. Породичног закона против члана породице који врши насиље суд може одредити једну или више мера заштите од насиља у породици којим се привремено забрањује или ограничава одржавање личних односа са другим члановима породице.

По становишту Врховног касационог суда правилно је другостепени суд понашање туженог окарактерисао као акт насиља над тужиљом. Наиме, у конкретном случају утврђено је да су односи међу странкама дубоко нарушени и конфликтни дуже време, а да овоме доприносе нерешени имовинско-правни односи око имовине стечене у брачној заједници. Из чињеница утврђених у нижестепеним поступцима произилази да је туженом најпре у парничном поступку одређена мера заштите од насиља у породици која се у основи сводила на забрану туженом приласка тужили. Тужени ту

забрану није поштовао због чега му је наређењем МУП ПУ Крушевац од 06.08.2018. године, изречена хитна мера забране контактирања жртве и приласка у трајању од 48 часова (тужиљи), а због радње која се у основи састоји управо у непоштовању мере заштите од насиља у породици која је изречена у парничном поступку. Наиме, утврђено је да је тужени вређао, понижавао и омаловажавао тужиљу, сада бившу супругу, чиме је над њом вршио психичко и вербално насиље, а циљ оваквог понашања је угрожавање душевног здравља и спокојства тужиље, па је другостепени суд правилном применом материјалног права, утврдио да овако понашање представља вршење насиља у породици над тужиљом, од стране туженог.

Супротно наводима ревизије другостепени суд је доносећи побијану пресуду правилно применио одредбу члана 197. Породичног закона-(ПЗ) дајући уверљиве и правилне разлоге за свој закључак о томе да је дошло до породичног насиља, односно да је у питању модел понашања туженог који обухвата разне радње и понашања који представљају акте психичког насиља (угрожавају душевно здравље и спокојство тужиље) и применом одредбе члана 198. став 2. тачке 3. и 5. ПЗ, да би се предупредило ново насиље према њој, одредио мере забране приближавања туженог и даљег узнемиравања и контактирања тужиље, на период од годину дана, сагласно одредбама члана 198. став 3. ПЗ.

Нису основани ревизијски наводи којима се напада дужина трајања, целисходност и сврсисходност одређене мере заштите од насиља у породици, јер ова мера, која је одређена побијеном пресудом, је у оквиру законског максимума у трајању од годину дана на основу члана 198. став 3. ПЗ. Раније одређена мера заштите од насиља и породици правноснажном пресудом Основног суда у Крушевцу П2 бр.104 /18 од 30.04.2018. године важила је годину дана сагласно члану 198. став 3. ПЗ и 345. ЗПП, па она нема утицаја на правилност и трајање мере заштите одређене побијеном пресудом.

Ревизијски наводи којима се оспорава оцена изведених доказа, чиме се у суштини оспорава утврђено чињенично стање, не могу представљати ревизијски разлог у смислу чл. 407. став 2. ЗПП.

Правилно је донета и одлука о трошковима парничног поступка на основу чланова 153. и 154. ЗПП.

Због свега наведеног, а с обзиром да се наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених одлука, одлучено је као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић